

kraten Kapel; men ogsaa her, i denne velhavende Kreds, afgaves der i Juni over $33\frac{1}{3}$ Procent flere Socialiststemmer end i Januar, uagtet det antoges, at Socialdemokratiet i Januar havde bragt hele sin Styrke paa Benene. Denne Socialdemokratiets rivende Væxt bringer atter Opfordringer om almindelig Sammenslutning imod Samfundets Fjender frem. Nu vil det vise sig, hvormeget disse Opfordringer ville frugte.

Særligt vækker det Betæneligheder, at Socialdemokraterne have begyndt at udfolde en meget levende Agitation blandt Soldaterne: Soldater ere meget vel sete Korrespondenter til socialdemokratiske Blade, hvis Spalter altid staa aabne for Latterliggjørelser af og Forhaanelser imod Hærvæsenet. Agitationen herimod drives paa en saadan Maade, at «Social-Corresp.» deraf har taget Anledning til at foreslaa Socialdemokratiet omdøbt til «Social-Demagogi». I en Artikel herom betegner Bladet Socialdemokraternes Koketteren med «den tyske Nations Arvefjende» som «Socialdemokratiets Dødssynd». «Socialdemokratiske Avisers skamløse antityske Sprog, medens tysk Blod flød paa franske Kamppladser; de Protester, der fra socialdemokratisk Side rejstes imod de af den tyske Krigsførelse under og efter Krigen trufne Forholdsregler til Fædrelandets Beskyttelse; Agitationen imod Gjeninkorporationen af tysk Land; Festlighederne til Ære for de franske Kommunisters Petroleumsopstand, — alt Dette kan ikke tilgives Socialdemokraterne. Og da hint Parti ikke skjuler den Slags Anskuelse i sit Hjertes inderste Krog, da det tvært imod forkynder dem paa alle Gader og Stræder, — hvilket andet Navn fortjener det da end det, som allerede gives det i vide Kredse — Socialdemagogiet?»

«Nyt frit tysk Arbejderparti» er Navnet paa et nyt hele Tyskland omfattende Parti, der i Begyndelsen af Juni er blevet dannet i Cassel, og som i September vil afholde en tysk Arbejderkongres. «Den tyske Arbejderkongres», hedder det i Statutterne, «vil ved tilbagevendende Forhandlinger og uafbrudt Agitation virke for Arbejdernes Oplysning og deres Kaars Forbedring, idet den tillige energisk vil imødegaa de socialdemokratiske Bestræbelser. I dette Øjemed tilstræber

Kongressen Sammenslutningen af alle de anti-socialdemokratiske Elementer, der staar paa Programmets Grund». Programmet lyder saaledes: «Arbejderstanden trænger til at hæves baade i aandelig og materiel Henseende i sin egen saavel som i den almindelige Kulturs, Friheds og Velfærds Interesse. Kun ad lovlig og fredelig Vej og paa Grundlag af den fri Personlighed, Familien, Privatejendom og den industrielle Frihed bør Arbejderstanden hæves. Hertil udkræves navnlig: 1. Fra Lovgivningens og Administrationens Side: Arbejderens fuldstændige Ligeberettigelse med alle andre Statsborgere, altsaa almindelig lige og direkte Valgret med Diæter; retfærdigere Fordeling af Skatterne; Forkortelse af Militærtjenesten; en væsentlig udvidet fri Folkeundervisning med Fortsættelses- og Fagskoler; legal Beskyttelse af Arbejderne, navnlig Kvinder, Børn og unge Mennesker, imod Beskadigelser og Exploitering under enhver Art Beskæftigelse, streng Fabrikinspektion; obligatorisk Indførelse af Voldgiftsretter; fuld Anerkjendelse af Arbejderforeninger; intet Forbud imod Coalitionsfriheden; Afskaffelse af den Straf-arbejdets Konkurrence, der trykker det fri Arbejde. 2. Fra de Privates og Foreningernes Side: Humant Forhold mellem Arbejder og Arbejdsgiver, Indførelse af Tantième-Systemet; Oprettelsen og Understøttelse af de forskjellige Selvhjælpsforeninger; Kamp imod alle Bestræbelser efter Klasseherredømme».

Kirkens Stilling til Socialismen. Spørgsmaalet herom blev forhandlet paa en den 12te Juni i Meissen afholdt stærkt besøgt Konferens. Forsamlingen vedtog enstemmigt, at Kirken, under hvilken Form og Konfession den end fremtræder, har den Opgave at imødegaa de sociale Kampe. Det økonomiske Moment burde heller ikke af Kirken undervurderes. Kirken og dens Organer burde, efter et større Omfang end tidligere, tage sig af Arbejderne, ikke blot af disses aandelige, men ogsaa af deres legemlige Vel. Paa Landet vilde de Gejstlige have en særlig Opfordring til at gøre Arbejderne bekendte med de økonomiske Indretninger, der kunde fremme deres Vel. Specielt burde der virkes for Søndagens Overholdelse som Hviledag.